Jílovský školák 1

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy, ročník VI. ročník 12. 10. 2013

V sobotu 12. října oslavíme:

55. narozeniny naší Růžovky
a
29. narozeniny přístavby

a především její novou podobu.

Testování IQ

V pátek 25. října se budou na naší škole pracovníci společnosti Mensa ČR opět testovat IQ. Kdo má o testy zájem, může se přihlásit u své třídní učitelky. Výsledky testů mohou pomoci třeba při rozhodování o dalším studiu nebo volbě povolání.

Soutěžní sběr papíru

(soutěž tříd i jednotlivců)
Starý papír a kartony přiváželte k zadnímu vchodu školy (vchod k jídelně)
v pondělí 21. října
a v úterý 22. října
od 7:00 do 7:30 hodin.
Vyhlášení a odměnění vítězů bude na listopadové schůzce ekotýmu.

Přístavba školy po rekonstrukci

Na úvod …

Povídala jsem si s deváťáky o „nové“ přístavbě. Byli zvědaví, jak to tam vypadá. Co kde je, co zůstalo stejné, jestli budou zrcadla na záchodech, jak to vypadá se skříňkami, kde jsou interaktivní tabule …?
Tak jsem jim to opravdu ráda vylíčila a odolala prosbám o prohlídku, protože se v té době jednalo o stavbu. Na konci mého povídání padla otázka: Kolik to všechno stálo? Částka 27 miliónů korun je překvapila. Následovala proto další otázka: Kde jsme na to vzali? Vysvětlila jsem dětem zdroj financování stavby z ROP Střední Čechy a z města Jílového. Padla další otázka, které pro změnu překvapila mě. Proč to (peníze) dali zrovna nám?!
Odpověděla jsem po chvilce zaváhání – Protože jsme byli připravení a připraveným štěstí přeje.
A nyní pro upřesnění žákům i ostatním čtenářům odpovídám podrobněji: Již od roku 2007 jsme se začali s panem architektem Michaelem Klangem bavit o tom, jak by se mohla přístavba proměnit. Vzniklo několik návrhů, studií, dokonce i projektů, které se v průběhu let měnily podle toho, jak se měnily podmínky vypisovaných dotací.

Pokračování na str. 2

Anketa: Co podle vás symbolizuje kámen před školou?

Odpovědi posílejte na e-mail: skolak@zsjilove.cz

Pokračování ze str 1

Konečná podoba školy, ta, kterou má škola dnes, byla zpracována do projektu a podána v žádosti před třemi lety. Poslední úprava se dotýkala etapy A – dostavba přístavby a etapy B zateplení a zastřešení přístavby a byla poměrně zásadní. Změnila se vizáž školy, střecha, architektonické prvky. Projekt se připravoval a podával v poměrně krátkém čase. Naštěstí se sešel tým lidí, kteří nasadili maximální pracovní úsilí a pracovali nad rámec svých pracovních povinností a dotáhli vše do „vítězného konce“.

Přístavba školy před rekonstrukcí

Než začala samotná stavba, také to chvíli trvalo, ale vše špatné je už za námi. I při realizaci tohoto projektu se projevil vztah lidí ke škole. Zaměstnanci úřadu, kteří měli stavbu na starosti, odvedli obrovský kus práce, „hlídali“ stavaře, dohadovali se, rozčilovali, naléhali … výsledek vidíte sami.
Stavba kladla i velké nároky na samotný provoz školy, naštěstí se to týkalo jen tří školních měsíců. Učitelé i žáci si oddychnou a záhy se zabydlí ve „svých“ třídách.
Máme krásnou školu, vybavenou na velmi dobré úrovni, s nádherným udržovaným areálem. Možná se Vám nebude něco líbit, myslíte si, že něco mělo být jinak a lépe, budete hledat chyby …
Vybízím vás k pokoře, buďme spokojeni s tím, co jsme dokázali a snažme se udržet si to tak krásné, jak to je nyní.

Květa Trčková, ředitelka školy

Naše škola má další ocenění, Etická škola

Znamená to, že můžeme používat logo, máme vylepenou samolepku? To také, ale především je to výsledek několikaletého procesu. Etickou výchovu učíme již od roku 2007, umožnil nám to Školní vzdělávací program Škola pro radost. Jako předmět jsme ji zařadili do šesté třídy, už několik tříd šesťáků zažilo „na vlastní kůži“ výjezd Ladění. Ale etická výchova není jen o předmětu, je to každodenní školní realita, komunikace s dětmi, s dospělými, je to způsob řešení výchovných problémů, je to výchova příkladem.

I my dospělí se stále musíme učit. Ve vzdělávání v oblasti etické výchovy mám absolvovaný 250ti hodinový kurz, nyní jím prochází paní učitelka Hejdová, 80ti hodinový kurz absolvovaly paní vychovatelky. V současné době prochází 40ti hodinovým kurzem celý pedagogický sbor. Aktivity z etické výchovy se tak mohou stát náplní třídnických hodin.
Prostředky na posledně jmenované vzdělávání jsme získali díky projektu **Zkvalitnění kompetencí třídního učitele prostřednictvím výuky Etické výchovy**, který byl podán v rámci **Rozvojového programu MŠMT** - Podpora implementace etické výuky do vzdělávání v základních školách a nižších ročnících víceletých gymnázií v roce 2013.
Na závěr citace ze stránek www.etickaskola.cz : *„Není možné postihnout všechny aspekty toho, zda je škola etická či ne. Efekty jsou i obtížně měřitelné. Naší snahou je pouze pomoci zviditelnit školy, které etickou výchovu akcentují ve svých školních vzdělávacích programech.*
Od října 2013 se uděluje, pod záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, školám, které o to požádají, ocenění „Etická škola“.
Věříme, že podpora etické výchovy, která vede k rozvoji tzv. „měkkých kompetencí“ žáků a zlepšuje klima na školách, příznivě působí na to, aby škola nebyla jen místem předávání informací, ale byla zdravým prostředím pro formování jednotlivce a jeho přípravu na život.“

Květa Trčková, ředitelka školy

etická škola

Slova (sousloví), která mám a nemám ráda:
Slovní spojení, jež mě dokáže "rozpálit doběla" zní: "NENÍ ČAS!!!" (Slyšela jsem jej i ve filmu. Slunce, seno... a utkvělo mi v hlavě:-).) Jsem tím známá, takže vždy, když mě chce někdo vytočit nebo poškádlit, stačí, když řekne: "NENÍ...:-(:-)!"
A nyní slova, která ráda mám: Asi nejradši mám zdrobněliny, které se používají ve spojení s láskou... Např. MILÁČEK, ZLATÍČKO, "BEJB" (BABY?) Dále také: MILUJI TĚ, MOC MI CHYBÍŠ, atd.

Týden mobility, rok mobility?!

Připojili jsme se k Týdnu mobility, sčítali jsme, kdo chodí pěšky, jezdí autobusem, na koloběžce, autem….

Nicméně na ranním chaosu před transformátorem u školy Týden mobility nešlo moc rozpoznat. Nyní, když je stavba dokončena, bude sice prázdnější parkoviště, ale bude větší koncentrace dětí u „nového“ vchodu na 2. stupeň. Apeluji tímto na vás, kdo vozíte děti ke škole.

Opravdu dobře zvažujte, kde budete své potomky z auta vykládat. Zvažujte, zda je budete dovážet až ke škole.
Zvažujte, zda je při zvyšujícím se počtu žáků situace dětí obíhajících auta ze všech stran bezpečná.

Vzhledem k omezenému prostoru na křižovatce ulic Komenského a Spartakiádní není v dohledu žádné jiné dopravní řešení, musí nastoupit řešení z vaší strany. Děkuji za děti.

Květa Trčková

Tak už to začalo …

A máme tu nový školní rok a s ním i spoustu nových změn. Asi jste si všimli, že jako autorka tohoto článku nechodím už do vaší školy. Chtěla jsem jen tak napsat menší porovnání základní školy a střední. Teď bych chtěla zejména mluvit k deváťákům. Važte si toho, že jste ještě na základce tady v Jílovém. Říkám vám, že to dojíždění není nic moc :-D … Někdy v únoru se budete už muset rozhodnout kam dále, je to hodně těžká volba a ani já jsem si nebyla ještě v srpnu jistá, jestli jsem učinila dobře. Všechno dobře zvažte, a kdyby vás náhodou nevzali, kam jste chtěli, tak hlavu vzhůru a řekněte si : Vždyť to tak asi má být… Musím říct, že naše základní škola nám toho dá vážně hodně. Zase musím mluvit za sebe, že třeba vůbec nemám problém s češtinou, ale ani s plno dalšími předměty a tímto tedy děkuji všem učitelům z prvního a druhého stupně, kteří mi dali velice dobrý základ, a o tom to také všechno je. Dost jsem se bála, jak to bude všechno probíhat, jací tam budou asi lidé, učitelé a vše okolo. Nakonec to dopadlo ještě lépe, než jsem očekávala, máme super kolektiv, jako jsem měla na základce (po nich se mi mimochodem strašně stýská) a za to jsem byla nesmírně šťastná. A na závěr bych chtěla pogratulovat naší škole k 55. narozeninám!! A všem žákům i učitelům, ať si užívají nové přístavby.

Aneta Cihlářová

Autoři mlčí, texty mluví...

Co očekávám sama od sebe?
Záludné téma, ale "něco" mě nutí, psát právě o tomto tématu...
Stručně. Očekávám od sebe co nejlepší výsledek ve vzdělání i v celém životě...
Chci udělat vše proto, abych si zajistila co nejlepší budoucnost.
Očekávám od sebe jen to nejlepší:-)!
Chtěla bych dělat zaměstnání, v němž bych vynikala, byla uznávána... Zaměstnání, jež by mě bavilo a bylo v mých silách... Proto se nyní víc věnuji škole.
Další, co od sebe očekávám, je, že chci založit rodinu a být tou nejlepší mámou i manželkou. Vychovat své děti, aby byly v něčem dobré a dělat pro ně jen to nejlepší...
Někdy mám o sobě pochyby jako každý, ale říkám si: "Když to zvládli všichni, zvládnu to taky!" Mám krásný život a jsem ráda, že ho takový mám... Záleží jen na nás, jak se životem naložíme.
Život je krátký a užít si ho, popř. snažit se udělat si ho lepším, je pro mě důležité...

Plyšová ovečka

Tato plyšová ovce mě provází životem už od kolébky. Dostal jsem ji v den, kdy jsem se stal prvorozeným synem svých rodičů.V kolébce byla to první, co jsem k sobě přivinul a spal... Léta běžela jako voda a ovečka také stárla. Po třinácti letech hraní a zašívání se na vzhledu mého nejoblíbenějšího plyšáka začaly objevovat trhliny, špína a prach. Stehy a prach ji zbavily krásy, ale lidské srdce - dětské srdce se neohlíží na krásu, ani cenu, ale na věrnost, přátelství a lásku, kterou chová ke svému příteli, rodině, stojí při něm i v nejhorších chvílích.....
Láska k hračce je tak velká a silná, že se k ní dosud obracím i v té nejtemnější chvíli a svá trápení jí sděluji. Nebojím se, že tajemství vyzradí, protože přítel tajemství nevyzradí, ale uchová je...
Jsem rád, že ji mám po svém boku a že při mně stojí má ovečka...
M.Dymek, 7.B

Perličky ze školních lavic:
Mezi slova, která nemám rád patří slovo PRŮŠVIH:-), protože, když se na něj přijde:-), tak se to musí řešit...

Druhý stupeň se rozjel po republice

Ve dnech 16. - 21. 9. se II. stupeň téměř "vylidnil:-)". Následovali jsme devátý ročník, který týden před tím "brázdil" vlakem i pěšky po Šumavě...
Souběžně vyjeli šesté ročníky "ladit" do Zlenic a sedmáci společně s osmáky na ŠvP v Loutí. Dejme prostor samotným účastníkům, ať se k akcím vyjádří, za nás dospěláky budou o akcích vypovídat fotografie, které jsme během pobytů pořídili... (najdete je na stránkách školy: www.zsjilove.cz)

Stručně, co se vám na škole v přírodě v Loutí líbilo, co nikoli?
+ spaní na pokoji 26
- počasí
+ "vodoléčba"na Měříně
- bloudění, "zacházky"
+ lanový park
- učení:-)
+ výroba kostýmu faraóna
- někdy dlouhé túry
+ Šmoulí divadlo
- nachlazení
+ bojovka(8.B), táborák
- unavené nohy
+ zvířata (hlavně pštrosi:-))
- spadla mi polička na hlavu
+ jídlo
- bláto
+ nohejbalové hřiště
+ učitelé (p.uč.Kypta+vtipy)
+ hry
+ déšť:-)
+ vědecký jarmark v Praze
+ zamiloval jsem se
+ supr lidé(kamarádi, učitelky, personál)
+ noví kamarádi, nové kamarádky
+ mlok
+ dobrodružství, "přežití:-)"
+ na všechno spolu

Společné zážitky žák 7.B, 8.A a 8.B

Naše škola v přírodě v Loutí

V pondělí ráno 16. září jsme odjeli z Jílového. Cesta byla příjemná a netrvala dlouho. Přijeli jsme do malebné vesničky Loutí, která leží nedaleko Slap. Ubytovali jsme se ve zdejším rekreačním školícím středisku. Odpoledne jsme vyrazili na vyhlídku na meandry Vltavy. Bohužel nám nepřálo počasí a na tuto vyhlídku jsme nedošli.
V úterý jsme se dopoledne učili a odpoledne jsme šli do aquaparku Měřín. Byl tam tobogán, divoká řeka, plavecký bazén a whirpoolka. Po večeři jsme měli vybrat zástupce třídy a obléci ho jako člověka z nějaké doby (starověký Egypt, antické Řecko,starověk a 23. století). Naše třída si vylosovala starověký Egypt. Vybrali jsme si Martina Berana a převlékli ho za faraona. Po skončení následovala diskotéka.
Ve středu jsme se zase dopoledne učili , ale po obědě někteří odjeli na vědecký jarmark do Prahy, ale my, naše kamarádky a ještě spousta dětí jsme zůstali v Loutí. Učitelé nám řekli, že si máme připravit na večer divadlo na téma: Šmoulové ve snídani s Novou. My jsme si na naše představení nejdřív "najali" pana učitele Kyptu jako Gargamela, který nám dokonce podepsal i smlouvu, ale nakonec se našeho vystoupení nemohl zúčastnit, tak jsme pana učitela vyměnili za Šimona Daňka. Naše divadlo bylo o tom, že do studia Snídaně s Novou přijdou jako hosté Šmoulové a představí se moderátorkám. Šmoulové také donesli kazetu jako z minulého týdne a v té bylo, že se Snílkovi zdá o tom, že Gargamel dá do "Šmouločasonoše" bombu a Šmoulové místo, aby se dostali do jiné doby, vybuchnou. Video tím i skončí. Pak ale přinese Šikulka ukázat moderátorkám její nový vynález, "Šmouločasonoš". Říká, že rozhodně explodovat nemůže a ptá se moderátorek, jestli nechtějí do jiné doby s nimi, a ony souhlasí. Jenže Snílkův sen se vyplní a "Šmouločasonoš" vybuchne.
Ve čtvrtek jsme po snídani vyrazili do Lanového parku Slapy. Ta cesta bylo celkem dlouhá , cca 14 km. V Lanovém centru jsme dostali helmu, karabinky, kladky, ... a instrukce. Chodili jsme po dvojicích a různě si pomáhali. Lezli jsme na Křížové trase. A nazpátek jsme se vrátili hodně utahaní. Po večeři byl táborák a bojovka.
V pátek jsme se ještě dopoledne učili. Po výuce jsme se začali pomalu připravovat na odjezd. Po obědě pro nás už přijel autobus a odvezl nás do Jílového ke škole. Škola v přírodě nám přinesla zlepšení vztahů mezi třídami.

Kateřina Kraupnerová a Eliška Ročárková, 7. B

Při Tmelení jsme poznávali Šumavu

Třídy druhého stupně vyrážejí na začátku roku na harmonizační pobyty. Stejně tak my – 9.A – jsme vyrazili na harmonizační pobyt „Tmelení“ od 10.9. do 13.9. Cíl našeho výletu byl penzion Pohádka v areálu Brčálník na Šumavě. Sraz byl v 10:00 na Budějovické a odtamtud metrem na hlavní nádraží a následně tři hodiny vlakem až na Šumavu. Protože se do vlaku moc nedostaneme, tak jsme si to užívali. Po výstupu z vlaku jsme jeli ještě kousek autobusem a zbytek (asi 1,5 km) jsme došli pěšky. Od ubytování jsme neměli moc velké očekávání, a proto jsme byli velmi příjemně překvapeni, když jsme náš penzion viděli. Byl krásný a ubytování ještě hezčí. Takový luxus jsme rozhodně nečekali.
Potom, co jsme se ubytovali, jsme se vydali na krátkou průzkumnou procházku, ale kvůli dešti jsme se zanedlouho vrátili zpět. Večeře byla výborná. Večer jsme pak hráli různé hry a seznamovali jsme se s novou paní učitelkou Janou Binderovou, kterou budeme mít na přírodopis. Večerku jsme měli ve 22:00 hod.
Druhý den jsme šli na výlet. Vyšlápli jsme si to s pomocí lanovky na Pancíř. Tam byla vcelku zima, jako celkově celé tmelení, a tak jsme si zalezli do místní hospůdky a dali si polévku. Vyšli jsme také na místní rozhlednu, ale kvůli mlze toho nebylo moc vidět. Odsud jsme seběhli dolů až do Železné Rudy, kde jsme měli chvíli rozchod. Autobus nás pak zavezl poblíž našeho penzionu a ten kousek jsme opět došli pěšky. Večer jsme si po večeři nacvičovali různé scénky, při kterých by byla potřeba první pomoc.
Třetí den jsme se vydali do Klatov. Po asi hodinové cestě jsme dorazili na vlakové nádraží, odkud jsme šli do centra Klatov. Tam nás čekalo hned několik věcí. Jako první jsme se však vydali do nově zrekonstruovaných katakomb. To bylo velmi zajímavé. Nejenom že jsme viděli mumie, ale mohli jsme si prohlédnout všechny místnosti a zjistili něco o mumifikovaných. Poté jsme měli rozchod. Většina z nás šla na jídlo do restaurace. Protože součástí našeho výletu byla i příprava na seminárku týkající se historického centra Klatov, obešli jsme náměstí a hradby a fotili jsme budovy i jejich detaily.
Na závěr jsme šli na prohlídku do barokní lékárny. To bylo super.

Ukazovali nám tam různé léky, jak se léky vyráběly, jak takový lékárník žil, atd. Jestli někdy do Klatov pojedete, tak rozhodně doporučuji lékárnu navštívit. Pátek byl ve znamení odjezdu. Hned ráno jsme sebrali naše věci a rozloučili se s Penzionem a Šumavou. Výlet to byl opravdu super. Doufám, že na konci roku pojedeme na nějaký znovu.

Libuše Vlasáková, 9.A

Na Ladění jsme zašli za Mikešem a učili se břišní tance

Od 18. do 20. září jsme jeli na Školu v přírodě „Ladění“. Bylo to tam moc hezké a užili jsme si moc zábavy. Byli jsme i na výletě v Hrusicích za kocourem Mikešem. Když jsme šli tam i zpátky, tak jsme mávali na dálnici D1 na auta. Večer jsme měli Disco a pořádně jsme tancovali. Holky s paní učitelkou cvičily břišní tance, což bylo také prima! Tento výlet stál opravdu za to !!!

Veronika Machačová, 6. B (třídní kronikářka)

Ovládněte s námi trh aneb „Jak jsme opět vyhráli“

Ve čtvrtek 3. října se deset žáků devátých tříd naší školy zúčastnilo soutěže fiktivních firem v Neveklově. Naše výprava vedená panem učitelem Kyptou začala v Jílovém na náměstí. Už cesta autobusem do Neveklova byla zajímavá. Do autobusu totiž nastoupila nemilá návštěva, nepříjemná revizorka, která měla problém nejen s panem řidičem, ale i s námi. Naštěstí jsme další zastávku vystupovali, takže jsme se vyhnuli zbytečným nepříjemnostem. V Neveklově stačilo projít náměstím, jednou ulicí a byli jsme na místě. Škola nás zaujala už z venku a vevnitř to bylo ještě hezčí. Přivítala nás milá paní učitelka, která nás zavedla do třídy, kde už čekali žáci z ostatních škol. Začalo to seznámením s programem a poté prezentacemi fiktivních firem žáků třetích ročníků. Všichni jsme je bedlivě pozorovali a prezentace nám přišly velice zajímavé, ale na druhou stranu jsme se obávali, že naším úkolem bude je udělat také. Opak byl pravdou. Naše obavy odpadly, když jsme dostali jiné zadání. Naším úkolem bylo vymyslet si fiktivní firmu, se kterou budeme obchodovat s ostatními školami. Naši soupeři byli například ZŠ Kosova Hora a ZŠ Čerčany. Když jsme se přesunuli do naší „kmenové“ třídy, přiřadili nám pomocníky z třetích ročníků, ale i tak jsme vůbec neměli ponětí, co budeme dělat. Samozřejmě, že jsme to nakonec vymysleli. Naše firma se jmenovala Uniforms s.r.o. a zaměřovala se na výrobu textilií, textilních výrobků a hlavně pracovních oděvů. Nejprve jsme si rozepsali strukturu firmy, poté jsme si vyrobili katalog naší firmy s ceníkem a pár návrhů uniform a nakonec jsme si udělali svůj stánek. Naším ředitelem byl Patrik Steininger, jediný kluk v naší skupině, sekretářka Kateřina Erbanová, v OBCHODNÍM ODDĚLENÍ byla Karolína Soukupová a Michala Dvořáčková, v PERSONÁLNÍM Adéla Hladíková, v MARKETINGOVÉM

Natálie Doležalová a Natálie Šulcová a ÚČETNÍ ODDĚLENÍ tvořily Libuše Vlasáková, Jana Morávková a Michaela Nejedlá. No a obchodování mohlo začít. Rozdělili jsme se na dva týmy. Jeden zůstal u stánku, aby mohl prodávat naše výrobky a druhý se vydal nakupovat potřebné výrobky od ostatních firem. My jsme zrovna byli v té skupině, která nakupovala, náramně jsme si to užívali. Chvílemi jsme se zašli podívat k našemu stánku, jak nám to jde a opravdu se nám velmi dařilo. To bylo samozřejmě vidět i na výsledcích. Ano, umístili jsme se na prvním místě. A to ve všech kategoriích. Učitelé nám předali pamětní list a sladkou odměnu. Poté jsme zašli za odměnu do cukrárny, kde jsme si něco koupili. Po malém občerstvení jsme nasedli na autobus, který řídil ten samý řidič jako předtím. V autobuse jsme si ještě rozdali čokoládové bonbony, které jsme vyhráli. Příští měsíc pořádá škola v Neveklově další soutěž, na které bychom se také rádi objevili a snad možná i vyhráli. Celý výlet jsme zakončili opět v Jílovém na náměstí. Moc se nám výprava líbila a jsme rádi, že jsme měli to štěstí a pan učitel vybral zrovna nás.

Karolína Soukupová a Natálie Doležalová, 9. B

Výlet do muzeí jsme zakončili v pekárně

Začátkem školního roku se mnozí žáci se zúčastnili výjezdu na Šumavu a ti, kteří zůstali, se jednoho dne vypravili na výlet do Prahy.
První zastávka byla v Národním muzeu. Mysleli jsme si, že to bude nějaká nudná výstava, kde budeme jen chodit dokola a prohlížet si obrázky, ale opak byl pravdou. Všichni jsme si celou výstavu velmi pochvalovali a shodli jsme se na tom, že to byla jedna z nejlepších výstav, na kterých jsme byli. Naše obrázky z učebnice dějepisu se nám zjevily před očima v plné kráse a ve skutečné velikosti. Výstavu nám zpříjemňovala též dobová hudba, která nás celou výstavou provázela. Stejně tak dobrá byla i výstava v Armádním muzeu na Žižkově, kam jsme se následně vydali. Tentokrát nás celou výstavou provázela naše třídní učitelka Romana Rinnová. Svým příjemným hlasem nám u každé vitríny sdělovala, co se v ní nachází, a doplňovala k tomu i skutečnosti, které bychom se bez ní nedozvěděli. Často jsme jen stáli u vitríny s otevřenými ústy a snažili se pochopit, jak se paní učitelce tolik věcí o první světové válce může vůbec vejít do mysli. Je to někdy až neuvěřitelné. Lepší učitelku dějepisu jsme si podle mě ani nemohli přát a třídní učitelku též.
Po ukončení výstavy jsme se vydali metrem na zastávku Budějovická, kde jsme měli rozchod. Jedna z prvních věcí, kam jsme zamířili, byl obrovský stánek s koláčky. „Dobrý den," zastavila nás jedna paní ze stánku. „Nechtěli byste si zkusit vytvořit tvarohové šátečky?" Nejdříve jsme na ni civěli poněkud nechápavě, protože se nám do žádného pečení, válení ani tvoření po tak namáhavém dni nechtělo, její přemlouvání však kluky přesvědčilo, aby to zkusili.
Paní je nasoukala do zástěr a oni se proměnili v pekaře. Nedoufali jsme v tak dobře provedené práce, časem jsme ale dospěli k závěru, že pečou celý život. Šlo jim to skvěle. S paní učitelkou jsme je jen pozorovali a čekali, co vytvoří.
Byl to jeden z nejlepších školních výletů. Moc jsme si ho užili.

Jana Morávková, 9. B (redakční zkráceno)

2. 9. 2013 - pro prvňáčky první, pro nás poslední zahájení školního roku

….zvláštní to pocit.
Prvňáčkové již plni očekávání čekali na okamžik, kdy si je jejich nové paní učitelky zavolají a k nim i jejich nové kamarády – a to nás deváťáky jako „patrony", kteří je odvedou do jejich nových tříd.

… a je to tady! Možná jsme byli více nervózní než prvňáčci. Paní učitelka volá prvního nového žáčka….

…… zvládli jsme to. Prvňáčci jsou již ve svých třídách a my už můžeme jen nostalgicky zavzpomínat na ten náš „začátek".

… a na závěr
„Není moudrý ten, kdo ví mnoho, ale ten, kdo ví, co je třeba". (Aisópos)

Třída 9. A

Slova (sousloví), která mám a nemám ráda:
Slova, která mám nejraději, jsou asi tato: "NIKDY NEŘÍKEJ NIKDY!" Mám je ráda, protože si myslím, že skoro všechno na světě se může stát... Zvláštní vztah mám ke slovu JÁ. Někdy, když toto slovo říkám nebo píši, připadá mi, že myslím jen na sebe, takže toto slovo moc ráda nemám... Slova, která mi vadí, jsou vulgarismy:-(. Nevadí mi, když to někdo takto občas řekne, ale vadí mi, když někdo mluví tak, že téměř za každým normálním slovem následuje smršť vulgarismů.

V sobotu 12. října 2013 oslavíme **55. narozeniny naší Růžovky**, **29. narozeniny přístavby** a především její novou podobu.

Jak se škola měnila

Škola před rekonstrukcí

Škola během rekonstrukce

Škola během rekonstrukce

Program Dne otevřené přístavby:

11:00 hodin
Slavnostní zahájení shromáždění
Představení a projevy hostů
Předání ocenění Etická škola
Pokřtění nového propagačního materiálu
Přestřižení pásky

11:45 hodin
Otevření přístavby pro veřejnost

12:00 hodin
Kulturní a sportovní program
Zpřístupnění dalších částí školy

12:30 hodin
Koncert skupiny LOKOMOTIVA

14:00 hodin
Ukončení prohlídky školy

15:00 hodin
Ukončení programu v areálu školy

Po celou dobu programu (od 12:00) bude možnost občerstvení:
Kavárna ve školní jídelně
Masíčka na „asfaltu“
Buřty na ohni ve školní zahradě…

PŘIJĎTE - TĚŠÍME SE NA VÁS!

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK, časopis pro žáky ZŠ Jílové u Prahy. Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ Jílové: E. Ročárková 7.B, K. Zemanová 6.A, K. Kroutilová 8.A, A. Ebertová 6.A, B. Bouškova 8.A, K. Dvořáková 8.A.
Vedoucí kroužku: J. Venturová, Graficky upravila: S. Viktorová, Korektura: J. Bloudková
JŠ V., číslo vyšlo 12 . 10. 2013, Náklad 300 ks. www.zsjilove.cz, skolak@seznam.cz